

οὐ βροντῆσι λόγος, βίος εἵκελος ἀστεροπῆσιν,
 ἀκτίσιν δ' ἀρεταὶ ἄσπερ ἅπασι χέει·
 ζωογονεῖ καρδίας τε βροτῶν αἰσχροῖσι τακείσας·
 ἥλιος οὖν ἔργοις αἶ' καὶ ἔτεσσιν ἔοι!

Feuillets 4 et 5. Sont occupés par une préface sans intérêt, dont voici l'intitulé :

Ἐμμανουήλ, ὁ εὐτελής πρεσβύτερος καὶ εἰκονογράφος, τοῖς εὐσεβέσι καὶ φιλομάρτυσι χριστιανοῖς χάριν καὶ ἔλεος παρὰ τοῦ ἐνὸς τρισυποστάτου καὶ ὁμοουσίου θεοῦ.

Feuille 6 (recto et verso) :

Εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γοδδελαᾶν, υἱὸν Σαβωρίου,
 τοῦ σοφωτάτου Ἰλαρίωνος ἱερομονάχου τοῦ Κιγάλα.

Γοδδελαᾶ πολύτλα, κλέος ἄφθιτον οὐραυνῶνων,
 ἔκγονε Περσιάδων σκηπτροφόρων γονέων,
 τίπτε τετὴν φονίοισιν ὑποβληθεῖσάν ὀλέθροις
 οὐκ ἐνέδως βιοτήν, ἀλλὰ σαθροῖς καλάμοις ;
 Οὐ σε, μάκαρ, ροθναῖσι καταξάναντες ἀκάνθαις
 τετράκις, οὐ νεύροις ἤλασαν ἐκ βιότου·
 οὐ κτάνον ἀμφὶ τένοντας ἀποσπάσαντες ἱμάντας
 μαρτυρικὸν τε κάρας δέρμα μεταυχενίης.
 Οὐ θάνες, ὅττε μύλωνας ἀπερρίζωσαν ὀδόντας,
 πάντων δ' ἄλγος ἔτλης σκαπτομένων ὀνύχων·
 οὐδὲ λέβης κατέπρησε πυριφλέκτοις καχλάζων,
 ὅστέα δ' οὐκ ἐάγη τεκτονικῶ κοχλίᾳ·
 οὐ σε ποσὶν πατέοντες ὄλον νύχος ὤλεσαν ἵπποι,
 οὐ φρουρᾶς χρονίης τρυχόμενόν σε πόνοι.
 Οὐκ ὀβελδὸς πυρίκαυστος ἀπέκτανεν ὅτα διήκων,
 οὐ φθάρε μασχαλίδων πυρφόρα κύκλα δέμας.
 Οὔτε δ' ἐπ' ἀγκίστροισι καθηλώσας σέο νῶτα,
 οὔτε πάλιν χεῖρας βάρβαρος ἤνυσέ τι.

